

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi „C. B. P.” Sp. z o.o. w W.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Apelacyjnego z dnia 29 lipca 2009 r.,
w sprawie z powództwa „C. B. P.” Sp. z o.o. w W.
przeciwko Funduszowi Regionu w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 lutego 2012 r.,

- 1) odrzuca skargę;**
- 2) zasądza od strony skarżącej na rzecz Funduszu Regionu w W. kwotę 3617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście) tytułem zwrotu kosztów postępowania skargowego.**

Uzasadnienie

C. B. P. Sp. z o.o. w W. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 29 lipca 2009 r. w sprawie o zapłatę. Kwestionowanemu orzeczeniu zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego (art. 448 k.c., art. 72 § 2 k.c., art. 14 i art. 18 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji), a także naruszenie przepisów postępowania (art. 233 k.p.c., art. 227 k.p.c.). Skutkiem wskazanego naruszenia prawa, w ocenie skarżącego, jest niezgodność zaskarżonego wyroku z art. 14 i art. 18 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, art. 448 k.c. oraz art. 72 § 2 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie była możliwość wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego.

Zgodnie z art. 424¹ § 2 k.p.c., w sytuacji gdy strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych, dopuszczalność skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia uzależniona jest od łącznego spełnienia przesłanek: istnienia wyjątkowego wypadku oraz występowania kwalifikowanej niezgodności z prawem, wynikającej z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela.

Pojęcie wyjątkowego wypadku, o którym jest mowa w art. 424¹ § 2 k.p.c. obejmuje szczególne sytuacje polegające na tym, że strona z przyczyn niezawinionych i usprawiedliwiających jej zaniechanie nie mogła skorzystać ze zwykłych środków prawnych. Obowiązek ich wykazania obciąża stronę, która chce skorzystać z możliwości wniesienia skargi na podstawie art. 424¹ § 2 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z 24 lipca 2007 r., IV CNP 80/07, niepubl.).

We wniesionej skardze nie zostały wykazane okoliczności pozwalające uznać, że w sprawie zachodzi wyjątkowy wypadek w rozumieniu art. 424¹ § 2 k.p.c. Skarżący stwierdził, że miał świadomość możliwości wniesienia skargi kasacyjnej.

Nie uczynił jednak tego, gdyż – jak stwierdził – nie zdołał znaleźć osoby, która podjęłaby się wniesienia skargi kasacyjnej. W istocie skarżący zastępuje

skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia środek prawny, który przysługiwał mu od prawomocnego wyroku sądu drugiej instancji.

Jeżeli strona miała obiektywną możliwość skorzystania z instancji odwoławczej i z tej możliwości nie skorzystała z przyczyn leżących po jej stronie, to skarga jest niedopuszczalna (art. 424⁸ § 2 k.p.c.). Następuje to zarówno przy świadomej rezygnacji z wniesienia środka odwoławczego, jak i przy zawinionej przez stronę niemożności skorzystania z takiego środka (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2008 r. V CNP 187/07; OSNC-ZD 2008/4/107).

Należało w konsekwencji odrzucić skargę (art. 424⁸ § 1 k.p.c.) oraz orzec o kosztach postępowania skargowego (art. 98 i 108 § 1 k.p.c.).